

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1220 25 tháng 11 năm 2018

Huyền Vi

*Huyền vi phân giải càng sâu rộng
Chuyển hoá vô cùng tự thức tâm
Đời đạo song hành qui một mối
Bình tâm tu tiến đạt Phật duyên*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người bỏ tu có lợi ích gì không?
- 2) Tại sao?
- 3) Làm sao niệm Phật trọn lành được?
- 4) Những người tu nửa chừng chán thì sao?
- 5) Nhiều người thiền cảm thấy điển rút nhức cả trước trán là sao?
- 6) Tu để sửa mình hay là muốn tu để làm Thầy?
- 7) Những người có tâm đạo hướng về Bé, Bé có nhận được không?

1) 02-10-92

Hỏi: Những người bỏ tu có lợi ích gì không?

TL: Thừa những người bỏ thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không có lợi gì cho chính họ, ngược lại chỉ có hại cho chính họ mà thôi.

2) Hỏi: Tại sao?

TL: Thừa người bỏ thiên là người tự đóng các cửa tâm thức của chính họ, dần dần mất dũng chí, không biết thương yêu chính mình, hướng ngoại so đo và sanh nạn tai, hướng về con đường cầu may và ý lại, khó khổ muôn chiều, tâm thức bơ vơ, không giác không ngộ. Ngược lại người thực hành đứng đắn, giác tịnh khai triển muôn chiều, đặng đầu hiệu đó, có có không không trong thường tình tiến hóa

Kệ:

*Thanh cao cảm sống vui hòa
Hiếu có hiếu không chẳng có ma
Ai ghét ai thương tâm chẳng động
Vui cùng Trời Phật sống an hòa*

3) 03-10-92

Hỏi: Làm sao niệm Phật trọn lành được?

TL: Thừa niệm Phật trọn lành là tạo được một kỳ công cho chính mình. Luôn luôn nhớ nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật còn hơn là nhớ người yêu ở trần gian thì mới mong thức hòa đồng khai mở, xa gần sẽ thông cảm hết, thật sự phát triển tâm linh, hướng thượng dễ dãi, thật sự giải bỏ nghiệp tâm, không còn tranh chấp vô lý nữa, hợp thời thăng hoa tiến hóa theo chiều hướng vô sanh linh hoạt thanh nhẹ. Điền tâm trung tim bộ đầu phát sáng, lượng từ bi khai mở, nung nấu sự tha thứ và thương yêu độ tha tại trần, tâm đạo tràn đầy sáng suốt

Kệ:

*Khai triển quang minh tự tiến tăng
Cảm thông đời đạo trí minh phân
Thiên đàng thanh nhẹ ta tu tiến
Giải bỏ trần tâm xét xét phân*

4) 04-09-92

Hỏi: Những người tu nửa chừng chán thì sao?

TL: Những người tu nửa chừng chán là vì niệm Phật không đều, tâm hướng ngoại không nuôi dưỡng tự lực, bán tín bán nghi, thiếu sự trung thành với chính mình, vọng tưởng muôn tấc khấc đến thiên đàng, quên đi khả năng xây dựng và tạo lập một kỳ công tiến hóa. Quên đi sự bằng lòng dần thân ở lúc ban đầu, cảm thấy lười dễ hơn tiến, động dễ hơn tịnh. Động là rơi địa ngục, tịnh là giải thoát, hướng dục là sa đọa chậm tiến

Kệ:

Mơ mộng bơ vơ tánh đảo điên
Không tu khó thoát tạo thêm phiền
Lao xao động loạn tâm không định
Khó khổ tự giam sống khó yên

5) 05-10-92

Hỏi: Nhiều người thiền cảm thấy điểu rút nhứt cả trước trán là sao?

TL: Thưa vì người hành pháp không đúng, làm Pháp Luân Thường Chuyển quá mạnh, niệm Phật quá nhanh, ăn mặn quá nhiều, độc tố xông lên óc, mắt mờ trí không mở, sáng tạo những điều chống lại pháp đang hành, tạo thêm khổ cho tâm thân, cuối cùng tâm không ổn, óc không yên, mang tiếng tu mà thiếu tu là vậy. Hướng ngoại tìm kinh luật, mất ý nghĩa truy tầm chơn kinh vô tự, suốt kiếp không ngộ được nguyên lý vô sanh, tự cao tự đắc vó vẫn trong một tầng trời không tiến

Kệ:

Tạo khổ không hay rất khó yên
Giam tâm một chỗ không đường tiến
Ý thức Trời cao khó tạo duyên
Trí tâm lẫn quẩn lại thêm phiền

6) 06-10-92

Hỏi: Tu để sửa mình hay là muốn tu để làm Thầy?

TL: Thưa tu để tự sửa, nhiên hậu mới ảnh hưởng được người khác, nếu tu thiền theo Vô Vi để làm Thầy những người kế tiếp là sai, lợi dụng tâm đạo của những người tu Vô Vi là sẽ bị đọa địa ngục, phần hồn sẽ đau khổ ở tương lai. Nhìn hành động là sẽ biết được tương lai. Muốn học Phật mà không chịu hành, thì chẳng bao giờ có kết quả, chỉ lo ăn ngủ thì sẽ thành Phật lười biếng, không khác gì con vi trùng trong xã hội loài người, sống trong ý lại mà tưởng lầm là đã đắc đạo, không quán thông lấy chính mình làm sao hiểu đạo, dựa trong sự tham muốn tiền bạc và địa vị mà khổ!

Kệ:

Thực hành quán cải niệm Nam Mô
Cải tiến tâm linh tự thức vô
Chiếu Đát mản Trời tâm tự tạo
Tình Trời cao đẹp chẳng thêm vô

7) 07-10-92

Hỏi: Những người có tâm đạo hướng về Bé, Bé có nhận được không?

TL: Thưa Bé thường nhận được những câu hỏi cần thiết cho tâm linh, Bé phúc đáp tức khắc bằng ý điểu thiền lành truyền cho hành giả tự thức. Cho nên bạn đạo muốn kiểm chứng nên đọc cho kỹ Mục Bé Tám, sẽ thấy rõ hơn

Kệ:

Tâm linh thối mắc chuyển tâm lành
Đào sâu nguyên lý tự đạt thanh
Vọng động thiếu hành tâm thối mắc
Bình tâm học hỏi lý vô sanh

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thức tâm

Chung vui sum họp thâm tình đạo
Thể hiện chân tâm đủ sắc màu
Nhìn xem kẻ trước người sau
Đồng thanh tương ứng giải sầu giải mê

Rồi đây cũng phải tự ra về
Giải mê phá chấp học muôn bề
Quy y chân thức tương kẻ
Quê xưa xa vắng tự về đến nơi

Luận đi xét lại ý Cha Trời
Bảo bọc thương yêu khắp nơi nơi
Thuận chiều xây dựng hợp thời
Giúp con tiến hóa tạo nơi an toàn

Cảm minh thiên địa trí bạc bàn
Dẫn dắt tâm tu tự phát quang
Trong đời có đạo cảm an
Dựng xây xây dựng tự bàn tự tu

Ra về chấp nhận học bài ngu
Nhịn nhục thương yêu thoát cảnh tù
Tâm hồn thanh nhẹ an du
Tham thiền nhập định trùng tu hoài hoài

Cần khôn vũ trụ chuyển đêm ngày
Phục vụ thanh quang chẳng đổi thay
Tâm người tự mở hăng say
Đi tiến tâm linh sớm thấy thanh đài

Tình đạo ban hành sớm đêm ngày
Người người hoan lạc vẫn hăng say
Tình đời đen bạc đổi thay
Tâm con thanh tịnh rõ ngày nhục vinh

Trở về học hỏi chính tâm mình
Thiện nghiệp an vui triển hành trình
Cảm thông thiên địa cảm minh
Tình ta tình họ tình xinh đạo đời.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đời Đạo SongTu Trong Niềm Tin và Xây Dựng

Hôm nay tôi rất vui được trở về đây sum họp cùng các bạn! Một sự bất ngờ mà chúng ta đã có một duyên lành bằng chơn tâm hội ngộ. Những ngày lễ Phục sinh và ngày lễ Thanh Minh của ông bà cha mẹ! Nay là Lễ Thanh Minh! người Việt Nam tập tục của chúng ta tưởng đến ông bà, tưởng đến quá khứ, tưởng đến đến sự bất diệt của phần hồn. Bên đạo cũng vậy, không còn sự mất mát. Cái nguyên lý đó để chi? Để nhắc nhở chúng ta và có oc hội vượt cái trường đời động loạn hiện tại mà chính chúng ta đã tự làm mất quân

bình sẵn có của chúng ta! Lúc chúng ta chào đời cho tới bây giờ, chúng ta thấy rõ rồi! Có đến là phải có đi, có vay là phải có trả, ngày hôm nay tôi đi cúng Thanh Minh, tôi đi lễ Phục Sinh, là để gì? Để rước phần hồn, để tưởng niệm ông bà, mà lấy gì tưởng niệm?. Phần hồn tương đương với phần hồn đã chết nhưng mà hồi sinh! Thì phần hồn chúng ta đang ngự trong thể xác này, đó là tâm đạo, cũng như anh Khuru Cang đã nói! Phần hồn của chúng ta đã ngự trong cái thể xác phàm trần này biết bao nhiêu sự kích động và phản động của trường đời! Vì lúc chào đời cho đến lập gia cang gia thất, kích động và phản động, dấy dấy sự tranh chấp! Mà tranh chấp để làm gì bạn? Thấy rõ tranh chấp đành được lấy được rồi cũng phải đi bằng tay không! Để chi? Để ta học cái giá trị Không! Không từ lúc đến cũng như Không tới lúc đi! Mà cái Không dừng mãi, cái không đã chứng nghiệm, một cái Không trong thực hành! Cái Không đã đạt rõ cái đường đi bằng tìm được một cái phương pháp để giải tỏa những sự u uất trong nội tâm nội thức của chúng ta!

Khi chúng ta biết được phần hồn thì phần hồn ai động được? Dao cắt không đứt! Đó là nguyên lý bất diệt trường tồn trong tâm thức của mọi người. Nhưng mà ngày hôm nay chúng ta tu đạo Vô Vi! Vô là không, nhỏ cũng không, chúng ta không có lý do gì đứng vào trong cái thêm tranh chấp vô lý mà để tạo lại sự nặng trọc và đem kiếm hãm phần hồn chúng ta trong một cái lý trí bất ôn!

Cho nên các bạn tu! Các bạn tu đã có phương pháp! Nhon thân nan đắc, pháp nan ngộ! Ngày nay các bạn có nhon thân rồi, các bạn có pháp! Pháp là cái đường đi rõ ràng! Đi về đâu? Đi về sự chơn thức, đi về sự thông cảm, đi vô cùng vô cực đó là nơi đại thanh tịnh ổn định! Thì chúng ta mới biết nơi nguồn cội là gì? Cho nên trên đường tu chưa thực hành! Ở đời gia cang cũng không yên ổn, đạo cũng không biết nằm đâu! Rồi lấy một chút khôn ngoan để đầu người khác, tạo khổ cho chính mình! Người Vô Vi không làm điều đó! Thật sự tu vô Vi không làm điều này, chỉ sửa mình để tiến hóa mà thôi! Chăm chú điều duy nhất, ta là một tội hồn chưa hoàn tất tại thế! Bây giờ làm sao gọt sạch, rửa sạch và bỏ tất cả những sự trần trọc có thể xâm chiếm trong nội thức chúng ta, mà chúng ta ra đi trong một cách bình thản bất cứ giây phút nào xảy đến! đó là đường lối của Vô Vi! Còn đời chúng ta phải lấy gì để bảo đảm cho cuộc đời!

Ngày hôm nay các bạn đã giáng lâm xuống thế gian là các bạn đã dần thân rồi, hồn các bạn đã nhập xác rồi, phải dần thân, không bằng lòng cũng phải bằng lòng! Ăn ngủ bài tiết, nó buộc các bạn phải làm nhiều việc, ở trong đó có nhiều chi tiết mà các bạn không lưu ý! Con người xuống thế gian ác ôn là nơi, có cái miệng là ác ôn, nhai cho nát, nghiền cho thấm thía rồi mới nuốt! Cho nên tội hồn đó bạn, các bạn không phải ngon lành đâu, không phải tu đắc đầu, không phải trí thức là vượt tất cả những tội lỗi của địa ngục! Không ! Các bạn chưa hiểu rõ cái chi tiết mà các bạn đã làm, hằng ngày hằng giờ hằng phút, tội lỗi không, mà không hiểu! Nhưng mà tại sao chúng ta phải làm? Tại sao chúng ta phải đứng trong mọi trường ác như vậy? Vì chúng ta bị đọa, ta học bài ác, để ta quán thông cái ác, ta mới giải tỏa được sự ác! Một chi tiết kỹ thuật để thăng hoa đó bạn! Cho nên các bạn ở trường đời, bị tứ quan nó phình, mắt mũi tai miệng thấy rất đẹp, muốn cưới vợ đồ này kia kia nọ về gây cản Gây cản đời hỏi rồi từ sự đời hỏi tâm tới đó, nó biện hộ cho chính nó rồi nó bày ra đủ thứ hết! Vì lý này lẽ kia, đổ lỗi cho người khác mà không bao giờ thấy lỗi mình! Nó đầy đọa khổ cực! (còn tiếp)

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ MIỀN NAM CALIFORNIA TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI

THÔNG BÁO

Thông Báo 1:

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California có tổ chức ăn mừng lễ Noel tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi vào Chủ Nhật ngày 23-12-2018. Chương Trình như sau:

10:30 AM – 11:30 AM: Học Tuần Báo PTĐN
11:30 PM – 12:30 PM: Thiên Chung

12:30 PM – 1:30 PM: Ăn Trưa
1:30 PM – 3:00 PM: Văn Nghệ và tặng quà Noel
Kính mời quý bạn đạo ghi danh tham gia giúp vui văn nghệ. Hội có tặng quà Noel cho bạn đạo.

Thông Báo 2:

Mừng Tết Kỷ Hợi tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi sẽ vào ngày Chủ Nhật 10-2-2019, tức mừng 6 Tết Kỷ Hợi.

Chương Trình như sau:

10:00 – 11:00 AM: Lấy bao lì xì thơ của Đức Thầy
11:00 – 12:00 PM: Thiên Chung
12:00 – 1:00 PM: Ăn Trưa
1:00 – 2:30 PM: Văn Nghệ, Kịch, Đọc Thơ
2:30 PM: Múa Lân

Kính mời quý bạn đạo khắp nơi hội tụ về gia đình Vô Vi ăn mừng Tết Kỷ Hợi và thưởng thức buổi văn nghệ đặc sắc.

Y phục nam: trang phục lịch sự đủ màu

Y phục nữ: áo dài đủ màu

Lưu ý: Trước ngày mừng xuân Kỷ Hợi Hội có tổ chức khóa tịnh khẩu niệm Phật từ 5/2/2019 – 9/2/2019.

Nhân dịp Tết Nguyên Đán Hội có gian hàng sách vô vi trong hai ngày 8 và 9 tháng 2 năm 2019.

Một lần nữa Hội kính mời toàn thể quý bạn đạo địa phương và phương xa về dự Tết Nguyên Đán tại Trụ Sở. Bạn đạo phương xa có thể lưu trú tại Trụ Sở.

Mọi liên lạc xin gọi:

Kim Anh Nguyễn: 714-580-5388

BảoKhanh Châu: 714-489-7767

Kính thư:

Võ Thanh Chí,

HT Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California

THÔNG TIN VỀ ĐẠI HỘI “HIỆU RỘNG” 2019

Kính giới quý bạn đạo đường link dưới đây để xem phần giới thiệu của Đại Hội chủ đề "Hiệu Rộng" của năm tới 2019 tại Đài Loan.

<https://youtu.be/IS-Vy4JahF0>

[Thong Tin Dai Hoi Hieu Rong 2019](https://youtu.be/IS-Vy4JahF0)
youtu.be

ng Trình Du N
.2019 - 27.09
ắc - Cao Hùng
t Nguyệt - Đài

BẠN ĐẠO VIẾT

ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ 37 ‘NHÌN XA’ TẠI MONTREAL, CANADA 2018

Chuẩn bị, chờ đợi từ những một năm, rồi cũng đến ngày. Tôi gói gọn nôn nao, giả từ háo hức lên đường đi dự Đại Hội Nhìn Xa 2018. Sáng sớm lúc Sydney còn chìm trong giấc ngủ chúng tôi đã lên đường. Đi sáng 11 tháng 9 ngủ trên máy bay 1 đêm đến Montreal cũng chiều 11 tháng 9.

Sáng hôm sau việc đầu tiên là đi thăm Bà Tám. Với sự dẫn dắt của Cô Kim Anh, chúng tôi đã được gặp mặt Bà sau bao nhiêu ngày lo lắng và thương nhớ. Nhìn Bà tôi cứ thấy ẩn hiện gương mặt của Đức Thầy. Bà nhìn chúng tôi. Ngơ ngác. Buồn. Ánh mắt thất vọng tìm kiếm. Như muốn tâm sự nhiều lắm ..với người thân yêu mà âm thanh không phát ra được. Cuối cùng Bà chỉ thốt được hai chữ Kim Anh. Là người đã thường xuyên thăm nom chăm sóc cho Bà. Tôi cố kìm lòng, giữ thái độ tự nhiên tìm một chỗ ngồi riêng nơi góc phòng, gậm nhấm nỗi buồn cô đơn muôn thuở của tuổi già. Không ai thoát được thời gian. Phải chấp nhận. Chấp nhận cam chịu lãnh vai diễn của Ông Tạo Hóa. Khác nhau ở chỗ chúng ta diễn như thế nào để có thể tạm “thoát vai” cho hậu kiếp mai sau. Tuổi già thật sự là một con tàu đắm. Nước tràn vô từ mọi góc ngách. Vô phương cứu chữa. Con tàu tất nhiên phải chìm xuống, chỉ “thuyền trưởng” đại ân phước may ra có thể sẽ thăng hoa.

Chụp hình hỏi han cười cười nói nói thoáng chút đã quá giờ phải ra về. Người về mang theo chút dư âm nghèn nghẹn. Cảm giác vô dụng bất lực như cứ bám lấy. Đại Hội năm nay được tổ chức tại Montreal không ngoài mục đích đến thăm Bà Tám. Tôi năm nay cũng đã “thất thập cổ lai hy” đường xa vạn dặm ý chí còn chút vững vàng nhưng thân xác thì mòn mỏi lắm rồi. Nhưng tình yêu kính với những đại ân nhân đã đẩy bước chân tôi tìm về. Tôi muốn nhìn, muốn thăm đằm cái không gian ân tình đã lưu trú vị Thầy quý yêu của chúng tôi.

Thành phố đã vào thu hơi se se lạnh. Lá xanh còn mãi vui chơi chưa chịu đổi màu. Ngọn thu phong nhẹ nhàng. Như ru hồn tôi về với quá khứ. Cảm giác cứ lâng lâng như đang về nhà. Sẽ gặp được Cha Mẹ sau bao nhiêu ngày xa cách.

Con về đây tìm lại chút dư âm.
Hàng cây rung rung, nghiêng sầu trong nắng.
Nhưng con đường, vương vấn bước chân qua.
Cõi nhân sinh con lê bước ta bà.
Học tiến hóa, hoa mỉm cười đón gió.
Montreal. Một khắc dừng tịnh hóa.
Con chờ đây cơ hội tái duyên xưa.

Rời máy bay, bước đi chập choạng, thân thể mỏi nhừ sau hơn 20 tiếng vượt đại dương. Đảo mắt nhìn bốn phương tám hướng mong tìm những bóng dáng thân quen trong dòng người xuôi ngược. Cứ thấy cái

đầu bóng là lòng rộn lên vui sướng. Mục tiêu coi dễ vậy mà đôi khi nhắm trật quá xa. Vì thời trang “sư sài” bây giờ rất thịnh hành. Nhưng rồi nước cũng chảy về nguồn. Những người hùng chuyên vận Vô Vi đây rồi. Với tôi ban chuyên vận là những thành viên rất.. rất..quan trọng. Các vị như một ly nước mát giữa trưa hè, như những hạt mưa xuân nhẹ nhàng cuốn trôi hết nhọc nhằn mệt mỏi của một chuyến bay xa. Hơn thế nữa, các bạn cho chúng tôi một cảm giác an toàn là thuyền đã cập bến.

Khách sạn Hyatt tổ chức Đại Hội nằm ngay trung tâm thành phố nối liền với khu mua sắm thời trang, có luôn khu ăn uống Food Court thật tiện. Ngoài ra phố Tàu chỉ cần 10 phút đi bộ với những nhà hàng phục vụ thức ăn chay mặn đầy đủ.

Bước chân vào khung viên khách sạn, như bao nhiêu bạn khác, tôi có cảm giác vui mừng của kẻ đi xa trở về nhà. Con tim đã vui như Tết mà trí óc cứ ngẩn ngơ. Giơ tay chào miệng cười toe toét mà không nhớ nổi người đó tên gì, biết chắc ở Mỹ mà không biết tiểu bang nào. Rồi cứ cười cười vầy vầy. Ôi! nó vô duyên làm sao ấy. Tiện đây cho tôi gởi lời xin lỗi muộn màng đến bà con nội ngoại hai bên, chắc chắn có người tôi đã vô phép vội vàng lướt qua. Xin lỗi.

Buổi chiều chúng tôi đi lãnh quà, bảng tên, chìa khóa phòng và vé đi tour. Quà năm nay thật phong phú. Một cái túi plastic màu xanh đen có in hình logo Thiên Địa Nhân với hàng chữ Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Nhìn Xa Montreal Canada. Trong túi có: 2 USB Suối Đạo Vô Vi, 1 USB Nhìn Xa. Thêm một cuốn băng ghi hình Đại Hội Ngũ Uẩn Giai Không 2017. Một cuốn Phụ Ái Mẫu Ái 1980. Nhất là cuốn Nhật Ký Kỷ Niệm 35 năm Đại Hội Vô Vi Quốc Tế. Nhờ cuốn Nhật Ký này tôi có dịp nhìn lại hành trình diễn tiến 35 kỳ Đại Hội đã qua. Tôi được đọc lại lời nhắc nhở của Đức Thầy về ý nghĩa Đại Hội Tâm Linh:

“Mục đích của Đại Hội Vô Vi mọi người nô nức, để nhìn lại nhau và thấy giá trị của Thiêng Liêng, sự sắp đặt của cái tổ chức Vô Vi này, có thực sự yêu thương lẫn nhau không, có biết xây dựng cho nhau không, có biết tha thứ và thương yêu, biết lĩnh hội những gì sáng suốt của Bề Trên đem đến cho chính chúng ta và trong khi tham dự Đại Hội Vô Vi rồi trở về, thấy tâm tánh của chúng ta và thấy ta cần phải sửa tiến hơn.

Mục đích của Đại Hội là để cho mọi người có cơ hội tụ họp và trao đổi cái kỹ thuật tu học với nhau và để thể hiện luồng từ điển của mọi người, đóng góp với nhau và khai triển tâm linh hướng thượng để làm hữu ích cho càn khôn vũ trụ. (Lương Vĩ Kiên – Đại Hội Tình Thương Và Đạo Đức, Vancouver – 1986)”

Cuốn Nhật Ký giấy láng dày màu sắc rất đẹp. Mỗi trang đều có hình Đức Thầy, hình bạn đạo và hình địa danh tổ chức Đại Hội. Cám ơn Ban Tổ Chức. Cám ơn tất cả những anh chị em đã bỏ tiền của công sức xây dựng hình thành Đại Hội, tạo điều kiện cho bạn đạo được trao đổi tu học, được lắng đọng suy tư để nhìn lại chính mình. Xác định xem mình đã thực hiện được bao nhiêu phần trăm hạnh đức thương yêu và tha thứ.

Buổi tối có cuộc họp nghe Ban Tổ Chức dặn dò những việc cần thiết. Dịp này anh Lương Sĩ Thường trình bày công trình nghiên cứu cách dùng iPhone/iPad app. Đã gần 20 năm tôi mới gặp lại anh Thường. Lúc đi dự Đại Hội Thanh Tịnh Tiệp Khắc, chúng tôi qua Monaco thăm Thầy đang ngụ tại nhà anh Thường. Cũng lần đó Thầy đã dạy tôi phải ăn chay.”Ăn chay để mở đại trí” lời Thầy nói với tôi.

NGÀY KHAI MẠC ĐẠI HỘI 14.09.2018

Bản nhạc Kinh Thiên Vô Vi cất lên, hai lá cờ Thiên Địa Nhân tung bay theo gió. Bạn đạo cùng đứng lên kính đánh lễ Đức Tổ Sư, Đức Thầy, Chư vị Bề Trên Vô Vi. Lễ rước cờ lên bàn thờ trang trọng uy nghiêm. Sau đó chúng tôi từng người một tiến lên dâng hoa cử hành lễ tưởng niệm Đức Thầy. Montreal không hổ danh là xứ hoa hồng. Ở những miền Châu Á chúng tôi dâng lễ với Cúc Đại Đóa. Montreal có nàng Hồng Bạch dịu dàng tỏa hương thơm ngát. Giờ phút thiêng liêng hòa quyện điển quang. Chúng tôi mỗi người dâng lên một đóa hoa trắng tinh khôi, trong sáng thánh thiện biểu tượng sự thuần khiết vô ngã của hành giả Vô Vi. Điển quang không hình tượng nhưng có âm thanh vang dội trong hồn. Cảm giác thanh thoát nhẹ nhàng.

Suốt trong những ngày đại hội hầu như mọi người đã quên bằng thân phận. Mình đang là Mẹ, là Vợ, là Chồng của ai đây?. Ở một nơi nào đó có phải có người đang đợi mình về với hàng núi công việc chưa hoàn tất !!

Riêng tôi, ngày qua ngày đối diện với cuộc đời tẻ nhạt đơn điệu, tôi như chết chìm trong cảm giác ủ ê của đau khổ. Tôi buồn một nỗi buồn vô cớ: “Mình là ai, từ đâu đến, sau đây rồi mình sẽ đi đâu, về đâu?” Câu hỏi thỉnh thoảng cứ ẩn hiện như truê chọc sự vô minh của tôi. Và nó đã lui bước nhường chỗ cho niềm thanh thản vô biên, tràn ngập tâm hồn tôi trong những ngày Đại Hội.

Sau khi cô Thanh Mai diễn ngâm bài thơ Nhìn Xa, anh Phan Cao Thăng đọc diễn văn khai mạc. Anh Thăng là một trong những người trực tiếp chăm sóc Bà Tám. Tôi xin gửi lời cảm ơn thật chân tình đến các bạn, những người đã thực hiện được hạnh phúc thương yêu cần có của một người tu Vô Vi. Liên sau đó chúng tôi đã được xem đoạn băng ghi hình Thầy khai mạc Đại Hội Vô Vi Kỳ 2 năm 1983 “Vạn Vật Thái Bình” tại Montreal.

Năm nay theo lời cô Xuân Mai, bạn đạo dự Đại Hội đông nhất kể từ sau khi Đức Thầy rời bỏ chúng ta. Tổng cộng 518 bạn từ các nơi tìm về như sau:

South Korea 1 bạn. Hồng Kông 2 bạn. Netherland 2. Finlande 3. Germany 6. Belgium 6. Australia 35. France 43. Việt Nam 46. Canada 60 (lần đầu tôi được diện kiến các bạn Canada đông như vậy). Và sau cùng là các bạn thuộc Siêu Cường Quốc đúng nghĩa, Mỹ Quốc 314 bạn gồm 24 tiểu bang. Tất cả có 11 em bé, em nhỏ nhất 2 tuổi và cụ già lớn nhất là 92 cái xuân kỳ. Và thêm một điều cảm động nữa là có sự hiện diện của 3 người cháu của Đức Thầy lần đầu tiên đến với Vô Vi.

Cuộc hành lễ dâng hoa chưa kết thúc thì Bà Tám xuất hiện. Cả hội trường như vỡ òa. Không ai nghĩ Bà có đủ sức khỏe để đến tham dự Đại Hội. Anh Lý Vĩnh đã đại diện bạn đạo dâng hoa cho Bà Tám. Bà cảm ơn bạn đạo đã có lòng thương nghĩ đến Bà. Tôi nghe tâm hồn mình bỗng dưng muốn khóc. Tôi cố dẫn những cảm giác tụt hẫng như kéo tôi đi thật xa..xa.

Bên cạnh Bà Tám chúng ta không thể quên sự hiện diện của Bác Bảy anh của Đức Thầy. Bác Bảy đã về Việt Nam sinh sống. Năm nay Bác Bảy ngồi máy bay cũng phải trên 20 tiếng mới đến được Canada. Nhờ có hành pháp Bác Bảy đến nay đã trên 90 vẫn giữ được dáng ngồi thẳng thớm, ánh mắt tươi vui.

Cuối cùng mọi người đã nhìn thấy được nụ cười trên môi của Bà Tám. Bà đã cùng vỗ tay hòa vui với mọi người. Thần thái của Bà đã khác hẳn. Tươi tắn. Tia nhìn sắc nét. Bà như muốn ngồi bật dậy rời khỏi xe để cùng chung vui với chúng tôi.

Toàn cảnh lễ khai mạc là một màu trắng. Cành hoa trắng. Trang phục trắng. Màu trắng chói sáng uy nghi, hiển hiện một biển trời tâm thức, trong sáng tinh tuyền. Màu trắng hòa tan ánh sáng. Hòa tan điển quang. Chuyển hóa hào quang tan vào hư không đại định.

Sau lời chào Đại Hội anh Trần Ngọc Dũng đã giới thiệu MC Bảo Khanh, một bạn trẻ thuộc Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi Hoa Kỳ. Bằng một giọng âm áp, nụ cười thân thiện, Bảo Khanh đã hoàn thành nhiệm vụ một cách đáng khen. Tiếp đến là 2 bạn Hùng Trương và Hồng Đức điều khiển chương trình tu học, chủ đề Mê Cháp. Thời gian buổi sáng chỉ còn khoảng nữa tiếng. Dùng bữa trưa xong chúng tôi được nghỉ ngơi hai tiếng. Đến chiều chương trình tiếp tục học “Mê Cháp”. Một đề tài rất lý thú. Mỗi trình độ sẽ cho chúng ta một nhận xét dĩ nhiên không giống nhau. Mê cháp đồng nghĩa với khen chê trách móc đổ kỵ tị hiềm phân biệt...đúng sai. Rất..rất dễ đụng chạm nếu chúng ta không khéo trong cách trình bày quan điểm hoặc góp ý.Nên Thầy thường nhắc nhở chúng ta “câm mồm lo tu” là vậy.Rất nhiều ý kiến của bạn đạo. Ở đây với trí nhớ giới hạn tôi không thể ghi ra hết, xin thứ lỗi. Các bạn sẽ được thưởng thức đầy đủ trong cuốn băng ghi hình.

Nhắc đến băng ghi hình, tôi xin thay mặt tất cả gửi lời cảm ơn đến biệt đội ghi hình âm thanh ánh sáng. Lúc nào bước chân vào hội trường, mọi người đều thấy hiện diện đầy đủ những anh chị em với dàn máy

móc sẵn sàng làm việc. Đây là những thiên giả thâm lặng phục vụ cơ đồ tâm linh. Mỗi người mỗi việc. Chu toàn nhiệm vụ là hạnh đức của người tu. Xin cảm ơn luôn những anh chị em lo phần thông dịch, giúp các bạn ngoại quốc có thể theo dõi sát sao những câu hỏi, trả lời một cách tường tận.

Buổi sáng buổi trưa bạn đạo dùng bữa tại khách sạn. Ngày đầu tiên học Mê Cháp là có bài thử thách liền. Bởi vì khách sạn không có đầu bếp ẩm thực Á Châu (tôi nghĩ vậy nhưng không biết có đúng không) nên buổi sáng buổi trưa các bạn ăn tạm thức ăn Tây. Ăn sáng với trái cây, bánh mỳ ngọt, bột yến mạch thay cháo, cà phê... dĩ nhiên là Tây không biết nấu phở, bún riêu, cháo hột vịt muối... Ban tổ chức chắc cũng đau đầu lắm. Chớ vội kết luận nhé các bạn. Xem này, buổi tối bạn đạo được dùng bữa tại nhà hàng Tàu, linh đình hoành tráng như dự tiệc cưới. Tám món mặn thêm một món ngọt. Ăn đâu có hết. Người nào cũng ôm bụng lắc đầu. Mà bốn ngày như vậy đấy. Ai mà đã lỡ miệng phê phán thì có phải là vướng vào bài học Mê Cháp không?

Từ 20:00 đến 22:00 chúng tôi sinh hoạt nhóm đề tài Nhìn Xa. Mọi năm tôi chỉ gặp các “đệ tử thiên sinh”. Năm nay tôi may mắn được họp chung với toàn “đại lão thiên sư”. Cô Xuân Mai và anh Trần Ngọc Dũng điều khiển chương trình. Hơn 10 vị đã đăng đàn diễn thuyết. Chỉ với hai chữ Nhìn Xa mà các vị trải xa tâm thức xa thiệt xa đến nỗi một vị cảm lòng không được đã phải thốt lên: Lạc đề..lạc đề rồi”.

Nghe các vị phát biểu mới biết mình thiệt là “éch ngồi đáy giếng”. Có vị không phải bác sỹ mà cũng liên kết được phần điển quang với cấu trúc cơ thể..(người mà không còn mật thì không còn chỗ cho hồn vía gặp nhau) Mới nghe qua chưa kịp nghĩ tôi đã hoảng lên, bởi vì tôi đã cắt mật hai năm nay rồi. Theo lời anh nói thì hồn vía của tôi đã chuyển hộ khẩu rồi sao. Mà trước đó tôi cũng không nghe Đức Thầy nói về vấn đề này. Tôi yêu cầu anh nói rõ hơn. Thì ra anh đã dùng lý luận có vẻ huyền bí này để Bác Sỹ dừng cuộc cắt bỏ mật cho bà cô của anh. Cái ông Bác Sỹ nào đó đã bị anh gạt. Ông đâu có tu nên khi đụng đến chuyện tâm linh là ông bó tay. Tôi có tu, có học hỏi về tâm linh mà nghe anh nói tôi còn bó tay huống gì ông Bác Sỹ. Kể lại cho các bạn nghe cho vui chứ tôi không có ý chê hay dè bủ anh. Không khéo lại lọt vào bài học Mê Cháp nữa đây.

Ban Tổ Chức có những chương trình tu học rất thực tế. Bạn đạo có dịp rà soát kiến thức đạo, trải rộng kinh nghiệm, phơi bày sự nhận biết tinh tế về pháp, về thực hành. Từ đó sẽ rút ra được những thiếu sót, những điều cần bổ khuyết cho việc thực hành pháp có kết quả hơn. Các bạn ở nhà nhớ đón xem băng ghi hình Đại Hội, có nhiều ý kiến lạ và hay lắm. Nhất là năm nay, có sự hội tụ của những bậc tiền bối từ Châu sang Á, vui vẻ hòa đồng thể hiện rõ nét tinh thần Vô Vi rất đáng để chúng ta học hỏi.

Một ngày trôi qua nhanh lắm. Thoáng chốc đã đến giờ thiên chung. Kết thúc một ngày, thể xác tôi mệt nhừ nhưng tinh thần thật vui tươi phấn khởi.

NGÀY THỨ HAI, 15.09.2018

Ngày thứ hai chúng tôi thảo luận đề tài Tu và Thiên. Tu khác với Thiên như thế nào. Anh Bảo điều hành chương trình. Dĩ nhiên là không có chỗ chê rồi. Nhưng năm nay anh còn nghiên cứu được một chiến thuật mới. Anh đã dùng lời nói kích động được các bạn dành nhau lên khán đài, dành nhau trả lời câu hỏi... Sân khấu chỉ có 5 cái ghế mà lúc nào cũng 7-8 vị dành nhau. Chưa bao giờ học đạo mà vui như vậy. Đạo là một nghệ thuật thuộc cảnh giới cao. Phải thực hành, phải chiêm nghiệm, nhiều đời nhiều kiếp chưa chắc đã hiểu ra. Nên “nói đạo,vấn đạo” thường khô khan nhạt nhẽo. Dẫn dắt một chương trình đạo mà lý thú như anh Bảo, thật sự rất đáng khen.(Đón xem băng nha các bạn)

Về phần ôn lại Phương Pháp Công Phu, có câu hỏi về Pháp Luân Thường Chuyển rất đáng được nghiên cứu. Một bạn nữ ở Mỹ ngồi thiên cứ bị lắc, lắc dữ dội chứ không lắc thường. Rồi lại thêm một bạn nam, anh T.H.Phước trình bày cách niệm Phật kết hợp với thờ Pháp Luân. Mới nghe đã biết là hoàn toàn “khác” với Đức Thầy. Anh P. niệm cho cả hội trường nghe để xét đoán dùm anh. Dĩ nhiên là có nhiều phản biện.

Một phản biện rõ nét thẳng thừng nhất là của anh T.Q.Thắng ở Pháp. Xin thứ lỗi, tôi chỉ có thể ghi lại đề mục thảo luận chứ không thể ghi chi tiết. Vì chuyện đạo mà sai một ly là đi một dặm. Rất nguy hiểm. Vấn đề “thêm thắt cắt xén kỹ thuật công phu” rất thường xuyên được Anh Bảo nhắc nhở. Mà không hiểu sao năm nào cũng có người đề nghị, không thờ thì thiên, không thiên thì niệm phật... Vậy mới biết tại sao Đức Ông Tư và Đức Thầy luôn luôn nghiêm ngặt cảnh báo...Bạn có toàn quyền tự do chọn pháp để tu. Bạn tu cho bạn không tu cho ai nên sẽ không có chuyện ai đó ép uổng bạn hoặc giành giật bạn. Nhưng khi đã quyết chí theo một pháp, bạn phải nghiêm chỉnh thực hiện, không được thêm thắt cắt xén. Tu thiền Vô Vi chính xác nhất là “sửa” mà là sửa tâm sửa tánh chứ không phải sửa pháp. Nếu bạn tu một thời gian cũng khá lâu mà không thấy tiến, phải coi lại cách hành pháp. Bạn có thường xuyên nghe băng giảng của Đức Thầy hay không? Bạn có công phu đúng đắn hay không? Đừng chạy theo hay nghe lời của ai ngoài Đức Thầy. Người càng phô trương mình tu giỏi là càng thâm hại đó các bạn.

Cũng như mọi năm, Ban Tổ Chức cũng dành 3 căn phòng để chỉ cách thờ pháp luân cho các bạn. Buổi trưa ăn tại khách sạn. Buổi tối chúng tôi có dịp tản bộ dọc phố Tàu để đến nhà hàng ăn 9 món. Khung cảnh giống như trong những cuốn phim Tàu. Con đường nhỏ. Ánh sáng hắt ra từ những cửa tiệm chỗ sáng chỗ tối, đủ che một dáng ngồi nhỏ nhoi rách rưới của một người homeless (vô gia cư). Một lần nữa tôi cảm nhận mình thật sự quá may mắn.

Đi bộ dọc theo con đường hầm nối con lộ với khách sạn, tôi có dịp quen được với những bạn ở khắp năm châu mà nếu không đi Đại Hội thì không thể nào có dịp gặp nhau. Tôi quen được chị Ngọc, 83 tuổi là chị của anh Quý bạn đạo Pháp Quốc. Chị sinh hoạt bên chùa. Lần đầu đi theo em để tìm hiểu Pháp Vô Vi. Chị không nói ra chúng ta sẽ khó đoán được tuổi 83 của chị. Còn rất khỏe, nhanh nhẹn, trí óc minh mẫn, nhận xét của chị đạo đời phân biệt rạch ròi. Chị tâm tình với những giọt nước mắt cảm động: Chị không tưởng tượng được lại có một tổ chức tâm linh đầy tình yêu thương gắn bó như vậy. Chị sẽ về xem xét lại việc phải làm. Và cũng cảm ơn em đã dành nhiều tình cảm đặc biệt cho cuộc hội ngộ hôm nay.

Đây là lần thứ hai tôi sung sướng nhận được lời nhận xét về tôn chỉ hành pháp Vô Vi. Nếu chỉ là những lời khen về cách thức tổ chức điều hành trật tự hình thức, chuyện đó cũng thường thôi. Đàng này chúng ta đã thực hiện được lời Thầy dạy phải yêu thương, phải gắn bó đùm bọc nâng đỡ nhau trên đường tiến hóa. Hòa bình trên mặt đất sẽ tái lập nếu chúng ta thực hiện được yêu thương.

Ngoài chị ra tôi còn gặp được những người “muôn kiếp cũ”. Không biết từ duyên kiếp nào, tôi và các em các cháu cứ “quán quýt” với nhau. Làm tôi cứ phải giật mình tự kiểm. Phải luôn cảnh giác từ hành động đến tư tưởng xem mình có đi trật quỹ đạo của người tu hay không. Phải có duyên với nhau. Là anh em. Là chị em. Thậm chí cũng có thể là mẹ con. Là cha con từ 500 năm trước, “lời của Đức Thầy”. Nên ngày hôm nay Đức Thầy đã xuống thế gian, đi cùng trời cùng đất gom chúng ta lại để dẫn đi chung một con đường. Buổi tối có chương trình “đổ vui tu học”. Đã nói là đổ vui nên trong 2 tiếng đồng hồ bạn đạo có dịp được cười hã hê. Tám (8) bạn lần lượt lên khán đài trả lời 8 câu hỏi. Ai bấm chuông trước được quyền ưu tiên trả lời trước. Người thứ hai coi chừng trả lời gần gần giống với người thứ nhất sẽ bị trừ điểm.

Chương trình này là tâm ý của Ban Cẩm Tú Hawaii đã có từ năm rồi ở Đại Hội Ngũ Uẩn Giai Không. Cảm ơn Cẩm Tú. Giám khảo là 3 ông thần Minh Bảo, Lý Vĩnh và Phan Cao Thăng. Câu trả lời được so với câu trả lời của Đức Thầy để tính điểm. Nếu hai bạn trả lời trước sau tựa tựa, điểm sẽ được chia hai. Qua vòng sơ tuyển đến vòng chung kết.

Kết quả bạn Minh Chánh của Việt Nam đoạt giải quán quân (nghe cứ như thi tuyển ca sĩ bolero). Em Trần Út giải nhì. Bạn Hoàng con chị Kim Anh giải ba. Cả hai đều là bạn đạo Canada. Năm nay Canada là nước chủ nhà, Việt Nam là nước dự tuyển cho Đại Hội năm sau. Đây có phải là điềm báo trước cho năm sau không quý vị? Hạ hoi phân giải.

NGÀY THỨ BA, CHỦ NHẬT 10-09-2018

BẦU ĐỊA ĐIỂM – VÂN NGHỆ – LỄ BẾ MẠC – CHỤP HÌNH

Chương trình tu học buổi sáng ngày cuối thảo luận quanh đề tài “Ôn lại Pháp Lý” Bạn đạo đặt câu hỏi và bạn đạo trả lời. Dĩ nhiên là rất sôi nổi. Chúng ta cùng tu chung pháp nhưng vì căn cơ trình độ nghiệp lực khác nhau nên xuất thân khác nhau. Chưa hết. Sinh ra ở một nơi, lớn lên một nơi khác. Sống trong nhiều mô hình xã hội phát triển khác nhau kéo theo trăm ngàn hệ lụy của đời thường, sẽ nhòe nấn ra những nhân cách biệt lập không ai giống ai. Vì thế khi tu thiền hành già sẽ có những trở ngại chẳng ai giống ai. Có những câu hỏi thật ngây ngô dễ thương. Rồi có những câu hỏi thật khó trả lời thỏa mãn người nghe. Thêm những câu hỏi bình thường ai mới vào tu Vô Vi cũng đều biết. Như vậy nên Đức Thầy đã nói “Tôi nói từ khi còn răng đến hết răng mà các bạn cũng không chịu hiểu”. Nghe Thầy nói câu này ai cũng phải giật mình, phải xem lại mình có hành đúng đắn chưa, có đang trên đường khai mở sự sáng suốt hay không. Buổi chiều chúng tôi bỏ phiếu bầu chọn địa điểm Đại Hội năm sau 2019. Có hai nơi đăng ký tổ chức: Bạn đạo Mỹ xin địa điểm Cali sẵn dịp tưởng niệm Đức Thầy đúng 10 năm rồi bỏ thế gian; Bạn đạo Việt Nam xin tổ chức tại Đài Loan.

Mỗi năm theo tôi phần vui nhất là mục bầu phiếu chọn địa điểm Đại Hội. Anh Đoàn Ngọc Toàn và em Bình Minh trình bày xin cho Nam Cali. Hãy nghe những điểm “chiến lược” của Nam Cali như sau:

- 1- Sẽ cử hành lễ kỷ niệm 10 năm Đức Thầy liễu đạo tại Thiền Viện Vĩ Kiên.
- 2- Cali là nơi thành lập nhà in Vô Vi đầu tiên trên thế giới.
- 3- Bạn đạo Mỹ lớn tuổi ngại đường xa có thể tham dự.
- 4- Cali nắng ấm chan hòa. Núi tựa vai kề với biển.
- 5- Nhà hàng chay đầy đủ thức ăn ngon hơn nhà hàng mặn.
- 6- Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi đầu tiên lớn nhất trên thế giới.
- 7- Thiền Viện Vĩ Kiên cũng là Thiền Viện đầu tiên của Vô Vi.
- 8- Một địa điểm vui chơi cho các bé, cho người lớn luôn là Disneyland lớn nhất của Mỹ...

Chỉ bao nhiêu đó thôi, hầu như các bạn đều đoán Nam Cali thắng chắc. Nghe không chưa mục kiến đã cảm thương rồi. Các bạn gặt gù với nhau, hẹn nhau đi Mỹ năm sau nhé. Phần tôi sẽ ghé thiền đường của con trai Phong Vũ và của 2 em cháu Lành-Lực, sẽ ghé thăm Trụ Sở, sẽ dự Lễ Kỷ Niệm 10 năm của Đức Thầy. Sẽ viếng thăm cụ bà thân mẫu của các em Tươi Sáng Tuyết Hồng, vừa là bạn đạo mà cũng là đồng hương Bình Dương thương yêu của tôi.

Đến đây tôi không khỏi ái ngại cho các bạn Việt Nam. Họ có gì để bày hàng ra đây? Từ hôm đầu tôi đã ngầm quan sát, Việt Nam không có động tĩnh gì rõ nét để có thể giật giải năm sau. Sẽ có một màn trình diễn hay ho đây.

Nếu nói Đài Loan xa quá cho các bạn Mỹ Quốc, tôi không nghĩ như vậy. Các bạn đã hiểu rõ giá trị tâm linh khi dự Đại Hội thì sá gì đường xa đường gần. Tài chánh ư? Đức Thầy đã không từng khuyên cáo chúng ta: Đừng làm người giữ kho nha các bạn. Tiền đổi được điếu đó các bạn. Nói cho vui vậy chứ quan trọng vẫn là...Tiền là chuyện nhỏ. Không tiền mới là chuyện lớn.

Đến lượt các bạn Việt Nam. Hồi hộp quá. Trong cánh gà tiến ra 4 cô trang phục đặc sệt Đài Loan (bạn đạo nữ Việt Nam đó các bạn). Vũ khúc bắt đầu. Một bản nhạc Trung Hoa quen thuộc, âm thanh dịu dặt theo những bước chân uyển chuyển. Hội trường bùng lên rộn rã tiếng cười. Nhất là có cô Xuân Mai choàng cái khăn màu hồng phớt nhẹ nhàng múa yếm trợ. Dứt màn múa đến màn chiếu phim. Cô Xuân Mai giới thiệu đoạn phim chiếu những thắng cảnh du lịch của Đài Loan. Trong đó đáng ghi nhận nhất là Phật Quang Sơn Tự. Đây có thể gọi là “kinh đô Phật Giáo Đài Nam”. Sau đó Cô Xuân Mai còn đậm đà thêm khi ví von Nam Cali như cánh chim Đại Bàng bay trên 9 tầng cao, còn Việt

Nam như chim cánh cụt lệt bệt dưới đất, sao nở đôi đầu!! Tùy các bạn suy nghĩ. Đạo mà! không giành cũng không ép.

Thương nhất là chị Lớn. Chị bị chứng bệnh đau chân của người già. Chứng bệnh xem ra thông thường nhưng trị dứt thì không thể thông thường. Cứ 10 người già thì đã có 7 hoặc 8 người mắc bệnh. Chị không đi mà thật như đang kéo lê hai cái chân..lệt bệt .. cũng giống con chim cánh cụt lắm. Hình như năm nào chị cũng đăng ký xin cho Việt Nam. Chị nói bình thường mà giống như chị khóc. Hành trang đi dự Đại Hội của chị không chỉ là những cái valy hành lý mà còn là những hy vọng của bạn đạo Việt Nam. Những khao khát học hỏi thực hành. Những ao ước được gặp gỡ các anh em Vô Vi đi trước. Sẽ là những chứng nhân làm mạnh thêm nghị lực tu hành của hành giả. Hành trang của chị nặng quá. Phải có một trái tim thương yêu đúng mức Vô Vi mới kéo nổi.

Cây kim bàn cân Mỹ-Đài Loan đến đây nằm ngang rồi các bạn. Cả hội trường rần lên tiếng vỗ tay hoan nghinh Chị Lớn và cô Xuân Mai. Phần tôi vì quá chệnh lòng nên đã quá mâu thuẫn. Tôi bỏ phiếu cho Mỹ mà lòng thầm cầu mong phần thắng sẽ nghiêng về Đài Loan. Trái tim tôi cũng như các bạn luôn hướng về quê hương Việt Nam. Trời không phụ lòng người ..gian như tui. Đài Loan đã thắng với kết quả áp đảo. Như vậy năm sau anh em mình sẽ gặp nhau ở Đại Hội Hiểu Rộng tại Đài Loan nhé. Năm nay Đức Thầy lưu ý chúng ta phải biết Nhìn Xa.Năm sau là Hiểu Rộng. Tại sao không là Nhìn Xa Thấy Rộng như câu nói của dân gian mình hay nhắc nhở..Động não nha các bạn.

VĂN NGHỆ ĐẠI HỘI

Văn nghệ năm nay màu sắc huê dạng với tờ chương trình in trên bìa cứng thật đẹp. Những chiếc lá phong màu đỏ biểu tượng của xứ sở Canada bay bay theo gió. Xen lẫn là những nốt nhạc lả lơi như đang dạo chơi một khúc nhạc mùa thu.

Mở màn (tưởng tượng) MC Bình Minh giới thiệu anh bạn Vô Vi Việt Nam trẻ đẹp trai Hoàn Hảo cùng ca đoàn Vô Vi náo động sân khấu với bản nhạc vui: Tiếng Trống Dựng Xây. Hội trường tung bùng hân lên. Phần đơn ca gồm có các bạn Ngọc Tiên, Minh Dương, Lê Văn Thanh. Phần song ca có ca sĩ Bắc Mỹ Trần Mỹ Nhi hợp cùng Nam Mỹ Lý Bạch Liên rất điệu nghệ. Đặc biệt có hai anh chị Lộc-Mai tình tứ du dương với bản nhạc “Vẫn Yêu Anh”. Ai nói tu là cấm yêu đương?

Năm nào Cô Thanh Mai cũng phục vụ bà con 6 câu vọng cổ. Âm thanh lãnh lót, giọng ca của Thanh Mai tràn đầy nội lực. Lời ca đúng chất của người dân Nam Bộ. Du dương nhưng rất chất. Nghe Thanh Mai ca vọng cổ đạo là muốn đi tu liền.

Màn múa do các em nam nữ Việt Nam.Tập sao mà hay quá. Con gái múa hay đã đành. Đẳng này con trai múa, ẻo lả cũng không thua con gái. Năm nào Việt Nam cũng giết giải múa. Bà con vỗ tay rần rần. Hải kịch do cô Lanky, Mỹ Hằng và Hồ Phụng đảm trách. Kịch ngắn thôi nhưng cũng đem lại được tiếng cười cho bà con.

Đặc biệt có màn tâm tình với Bà Tám do 3 cha con Phùng Thành Las Vegas diễn chánh và thêm nhiều phụ diễn. Các Bé rất dễ thương, năng khiếu thông minh thuộc bài diễn không vấp vấp. Y phục cổ trang giống như các tuồng Tàu. Anh Thành như một người chuyên nghiệp không chê vào đâu được. Hội trường im phăng phắc theo dõi những bài thơ của Đức Thầy được phổ nhạc diễn tả tình thương gửi đến Bà Tám. Màn này có đại diện các nước lên tâm tình với Bà Tám. Rất tiếc Bà Tám vì lý do sức khỏe đã không có mặt.Toàn bộ ca sĩ nam nữ trang phục áo dài cổ truyền Việt Nam thật sang trọng quý phái. Tất cả là những bài thơ của Đức Thầy được các nghệ sỹ nổi tiếng phổ nhạc. Phần hòa âm phối khí do một nhạc sỹ cũng là bạn đạo Việt Nam phụ trách. Âm thanh tươi vui rộn rã nâng tầm diễn quang của bạn đạo lên.

Văn nghệ của những đại hội đầu tiên là do các tổ chức nghệ thuật bên ngoài đảm trách. Giờ thì bạn đạo đã chia nhau phục vụ thật đáng khen. Hai năm rồi các bạn trẻ Nam Cali phụ trách, ngon lành không hề danh

Vô Vi. Phải chi còn Thầy, chắc chắn Thầy sung sướng lắm. Tôi cứ lẩn cấn với ý nghĩ “Đạo có cần phân biệt người trẻ người già hay không?” Chắc chắn là không. Nhưng có những hoạt động nhiều tính năng mà người nhiều tuổi khó lòng đảm trách vẹn toàn. Ngược lại với kinh nghiệm hành pháp đúng đắn của người cao tuổi đi trước, các bạn trẻ chắc phải học hỏi. Lưu ý, già mà phải tu đàng hoàng nha, chứ tu lang bang thì xin lỗi, miễn bàn. Trẻ mà lo chơi thì cũng còn thời gian để quay đầu, già hết hơi để thờ mà còn không lo tu thì...thôi...Kịch sẽ hạ màn không kịp hồi đó.

LỄ BẾ MẠC

Lễ bế mạc diễn ra bình thường mà cảm giác cứ lẩn lộn mơ hồ. Không gian cũng phủ trùm màu trắng mà ý nghĩa là một sự đảo lộn vui buồn lên xuống không kèm được cảm xúc. Chưa vui trọn vẹn mà đã phải chia tay. Nhưng thế gian mà, biết sao cho đủ. Mỗi quốc gia có một đại diện lên phát biểu cảm tưởng. Các bạn quay sự chú ý đến những lời lẽ của cô gái cháu của Đức Thầy. Bao nhiêu năm bạn này không hề quan tâm đến các hoạt động cứu đời của “Ông Chú”. Ngày nay đã đến duyên nên đã quyết lòng sẽ hành pháp đàng hoàng để xứng đáng là con cháu của Đức Ông Lương Sĩ Hằng. Đến màn quan trọng nhất là chụp hình lưu niệm. Nhờ có màn chụp hình chộn rộn xếp chỗ, bà con tạm thời bỏ qua giây phút bịn rịn. Tạm thời mấy phút thôi nhé, đợi ra ngoài rồi tha hồ mà hẹn hò.

Năm nào cũng: giữ sức khỏe nha chị, nhớ năm sau ráng đi nha, cho em gửi lời thăm... Lập đi lập lại mà không nghe chán đó quý vị. Đến nay khi ngồi gõ những dòng chữ này tôi vẫn còn cảm giác như mới vừa đi Đại Hội về hôm qua.

TOUR DU NGOẠI , 17-09-2018

Ngày cuối Đại Hội lúc nào Ban Tổ Chức cũng đều dành cho bạn đạo một ngày tham quan thành phố địa phương. Buổi sáng trời còn bàng bạc hơi sương, tôi đưa mắt nhìn ngắm những con đường trải dài cây xanh, lòng trí thanh thản nhẹ nhàng. Nơi đây là chỗ ẩn thân của Đức Thầy thương yêu của tôi đây mà. Lúc đó tôi còn ở Việt Nam, còn quay cuồng với nghiệp cơm áo gạo tiền. Tôi không đủ duyên phước biết được Montreal. Thành phố đẹp, không khí trong lành, cư dân thân thiện. Xe chạy qua những con đường đầy hoa lá xanh tươi. Mỗi góc cây ven đường đều được vòng quanh một khóm hoa. Dù tâm tư ai ủ rũ cỡ nào nhìn hoa cũng phải tươi vui âm áp. Hoa biết tâm tình đây các bạn. Hoa nói với tôi: Bạn đại ân phước có một vị Thầy với tình yêu thương vĩ đại của Thượng Đế đã cứu độ bạn vượt qua cửa khổ trần gian.

Địa điểm tham quan đầu tiên là Nhà Thờ Thánh Joseph. Đây là Ông Thánh đã ban nhiều phép lạ cứu giúp người tàn tật được chữa lành. Tại đây chúng tôi đã chứng kiến lòng tin mãnh liệt của người tật bệnh. Kia là hai người phụ nữ đang kéo lê hai tấm thân mệt nhọc lên từng nấc thang một, miệng đang lầm nhảm kinh cầu. Cũng phải trên 30 bậc thang chưa kể con dốc dài nằm thách thức từ cửa xe bước xuống.

Và đây, cô bạn tu chung Thiên Đường Dừng Chí của tôi kìa. Cô đang chấp tay thật thành khẩn cầu xin Ông Thánh Joseph giúp cô khỏi một căn bệnh về da. Tôi tiến lên gần Cung Thánh quỳ xuống. Tôi lầm nhảm câu kinh Lạy Cha chúng con ở trên Trời. Chúng con nguyện danh Cha cả sáng...Tôi nguyện xin mọi sự bình yên đến cho thế gian. An bình ngoại cảnh đến an lạc tâm hồn. Thể xác của tôi chắc chắn phải hao mòn thâm nhiễm với một môi trường hỗn loạn lắm lem như hiện nay. Nhưng tinh thần tôi nhờ có pháp rèn luyện, tôi sẽ vẫn giữ được sự bình yên khả dĩ.

Những hình ảnh linh động như vậy nếu tôi cứ ru rú ở nhà làm sao chứng kiến. Thấy chuyện thiên hạ để làm bài học của chính mình. Việc có nhận được ân phước hay không chưa biết. Nhưng niềm tin sẽ khiến mình an tâm để sống và trị bệnh.

Tiếp đó chúng tôi tham quan thêm Nhà Thờ Basilique Notre-Dame. Nhà thờ này phải mua vé vào cửa, mà dòng người xếp hàng dài quá. Rất tiếc thời gian dành cho xe bus của nhóm chúng tôi đã hết, nên chúng tôi chỉ chụp hình lưu niệm ở bên ngoài.

Địa điểm tham quan thứ ba là Núi Royal-Hoàng Gia để chụp hình. Cũng giống như Blue Mountain của Australia. Xuống xe trình diễn thời trang là những cô cậu trẻ đẹp đủ màu da mái tóc. Già như chúng tôi phải chịu ngồi trên xe ngắm xuống xem phim.

Viếng thăm Phố Cổ Montreal, tựa tựa như thành phố Valencia của Spain. Mùa này hoa nở tung bùng. Những nhà hàng pizza nằm dọc hai bên quảng trường chánh hôm đó đón tiếp hàng trăm bạn đạo Vô Vi. Không biết họ nghĩ gì. Tóc đen tóc bạc xen lẫn đầu tròn nhẵn bóng. Cửa hàng xếp ghế ra tận vỉa hè rất sạch sẽ thoáng mát. Các cô cậu nhân viên thân thiện đẹp đẽ với nụ cười luôn gắn trên môi.

Chúng tôi vòng qua vòng lại ngắm cảnh xem hoa một hồi, nắng lên hơi gắt là đã thấm mệt. Nhìn vào một cửa hàng sát chỗ đứng thấy các bạn đã “thiền tọa” hơi đông, chúng tôi thấp tùng. Cháu Hùng Lê thuộc Trụ Sở Xây dựng tiến đến: Dì ơi! Dì thuộc xe bus số mấy. Tụi con xe số.. Dì số khác mà Dì muốn ngồi ở đây hông được sao con? Dạ! được. Vừa nói em vừa kéo ghế mời chúng tôi. Ngồi xuống nhìn quanh bắt gặp cũng lác đác hoa rơi trật chỗ hơi nhiều. Hùng mời, các bác các dì ăn pizza hén, muốn uống nước gì cứ kêu thoải mái hén. Tôi nghe có tiếng của ai đó, mình cứ kêu ăn rồi của ai nấy trả bà con đừng ngại. OK.

Pizza thật ngon, ngon hình như hơn pizza của Ý nhiều. Cũng giống như phở miền Nam gốc từ miền Bắc mà các Dì các Dượng bếp trưởng xào chế thêm bột “hầm bà lằng” mang đi khắp thế giới lại được tiếng vang. Ăn xong, người uống cà phê capucino, kẻ uống juice, coca..còn có thêm bánh ngọt nữa chớ. Thời tính tiền rồi đi kéo trẻ xe bus.

Cô nhân viên nhoẽn miệng cười thật tươi cho biết: Đã có người thanh toán chi phí xong rồi. Ai..ai? làm cái chuyện..đẹp vậy? Các bà các ông lớn tuổi chúng tôi đồng thanh phản đối: Không được, không được làm chuyện vậy. Tất cả đều có khả năng mà.

Rốt cuộc gạo đã nấu thành cơm biết sao bây giờ. Với tôi chuyện trả tiền là chuyện nhỏ, quan trọng là tính chất của người tu Vô Vi, trong khả năng sẵn có luôn luôn muốn đem vui vẻ đến cho mọi người mọi giới. Xin gửi những dòng chữ này để một lần nữa cảm ơn các con các cháu, những người trẻ Vô Vi đã cho Cô những giây phút cảm động và hãnh diện, vì đã là người đồng hành với các con. Cảm ơn.

Địa điểm tham quan cuối là vườn bách thảo. Đến đây thì các người lớn tuổi đã hần hên hết rồi. Chỉ còn biết núp vô mấy góc cây tìm bóng mát để hàn huyên tâm sự. Tôi có dịp tâm tình với hai người bạn vợ chồng cùng tu Vô Vi ở Việt Nam. Chị đau chân cũng hơi nặng, đi đứng khó khăn nhưng năm nào anh cũng vui vẻ đi đèo chị đi Đại Hội. Với tôi dù thiên hạ đàm tiếu anh kiêu nào tôi vẫn cho anh một điểm son rất đáng khen. Nhon vô thập toàn mà. Xuống thế gian để rèn luyện những cái bất toàn, biết vậy sao cứ phải phán xét nhau chỉ cho nặng lòng.

Đi chơi về còn được thưởng thức lần chót các món ăn Tàu của Montreal. Vừa ăn vừa được coi văn nghệ hậu đại hội nha các bạn. Anh Trường Lý Vĩnh của chúng tôi khích bác các tài năng tiềm ẩn lên sân khấu biểu diễn cú chót. Vui trọn vẹn. Đến tận giây phút mặt trời đã lặn mất ở chân mây chúng tôi mới quay về khách sạn.

Sáng hôm sau theo lịch trình chuyến bay đã có bạn đạo lục tục kéo valy rời đi khi trời còn ướt đẫm sương khuya. Năm nay Sydney chúng tôi mãi đến trưa mới rời khách sạn. Chuyến đi năm nào ra về cũng còn vương lại bao nhớ thương luyện tiếc. Tôi tu nhưng vẫn còn iu xù lăm lăm. Tôi vẫn còn quyến luyến dù Thầy dạy phải “không còn lưu luyến”. Tôi vẫn còn rơi nước mắt khi bắt gặp một cảnh đời khốn khổ. Đến Montreal mà vẫn tưởng vẫn nghĩ đến Người đã từng cư ngụ năm xưa. Nhìn anh Phan Cao Thăng đứng dưới đường chờ xe chở bạn đạo lăn bánh với nụ cười, lòng tôi quặn lên niềm quý mến khôn cùng. Xin tạ ơn. Tạ ơn Thượng Đế đã ban cho tôi một cuộc sống tâm linh tốt đẹp. Đã ban cho tôi Pháp Thiên Vô Vi, nhờ đó kiếp này tôi đã được đồng hành cùng những Vị Thức Giã của thời hiện đại nhất.

Một sớm mùa Thu gió rấc sương.

Từ giã Montreal tôi lên đường.
Tôi đến, tôi về không định hướng.
Tôi vẫn là tôi mãi một phương.

Xin chào và hẹn các bạn năm sau ở Đà Loan nhé.

Lê thị Ngọc Sương (Úc Châu) kính bái.

THƠ BẠN ĐẠO

Đại Hội Vô Vi

Đại Hội Vô Vi của Cha Trời
Mở cho bạn đạo khắp mọi nơi
Cho người tu hành trong ba cõi
Hưởng thanh khí điện thật tuyệt vời
Ta dự Đại Hội được phước Đức
Cùng bạn tu học, cùng vui chơi
Tổ, Thầy, Bạn Đạo cùng tham dự
Cửu Huyền Thất Tổ được dự mời
Ta cùng đóng góp thanh khí điện
Giúp giải trừ trần khắp mọi nơi
Giúp cho trái đất thêm thanh nhẹ
Người người bớt khổ bớt chơi vơi
Đất nước yên bình không chiến loạn
Đóng góp điện thanh chẳng dùng lời
Là ta đã hành lời Thầy dạy
Bồ thí vị tha đó bạn ơi!

Thủy Bùi (MS)16/11/2018

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương linh cụ bà Huỳnh Mỹ, thân mẫu của bạn đạo Lý Sở Kiệt, sinh ngày 9 tháng 10 năm 1927, mất ngày 20 tháng 11 năm 2018 (nhằm ngày 13 tháng 10 năm Mậu Tuất) tại San Jose (California), hưởng thọ 91 tuổi, được thượng lộ bình an và siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Kính Báo,

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California